

ת"פ 42197/05/22 - מדינת ישראל נגד גולן גד אטון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

15 ספטמבר 2022

ת"פ 42197-05-22 מדינת ישראל נ' אטון(עציר)

לפני כבוד השופטת מרב גרינברג

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם גולן גד אטון (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד בן אסולין

ב"כ הנאשם - עו"ד ניר דוד

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירת **החזקת נשק, אביזר נשק ותחמושת שלא כדין, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977** (להלן: "החוק").
2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, עובר ליום 2.5.2022 בנסיבות שאינן ידועות למאשימה במדוייק, החזיק הנאשם אקדח מסוג "ברטה" טעון במחסנית המכילה תחמושת תואמת, כשהוא מוסלק מתחת למכולה בשטח המשק בו מתגורר במושב נווה ימין.
3. ביום 09.08.2022 הציגו הצדדים הסדר טיעון, לפיו הנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב אישום מתוקן, והצדדים יטענו באופן חופשי לעונש.

תמצית הטיעונים לעונש

עמוד 1

4. ב"כ המאשימה, עו"ד א. אשכנזי, עמד בטיעונו על חומרת עבירות הנשק שהן בבחינת "מכת מדינה", הערכים המוגנים שנפגעו ופוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם מהחזקת נשק בלתי חוקי. עוד הדגיש לחומרה את העובדה שהאקדח נתפס כשהוא טעון במחסנית שהכילה תחמושת. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, עמד ב"כ המאשימה על מגמת ההחמרה בענישה בעבירות נשק, ועל הוראת השעה, החלה בענייננו, בה נקבעו עונשי מינימום לעבירות אלו, כביטוי לרצון המחוקק להיאבק בתופעה. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין 18-36 חודשי מאסר. באשר לנסיבות הנאשם, הפנה לעברו הפלילי הכולל 5 הרשעות קודמות וישנות בגין אף ריצה מאסר בפועל ומאסר נוסף בדרך של עבודות שירות. בנסיבות אלו עתר למקם את עונשו בחלק התחתון של מתחם הענישה ולגזור עליו 24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד נ. דוד, הפנה לתיקון כתב האישום לקולא ולכך שמדובר בעבירה שבסמכות בית משפט שלום. לדבריו, עתירת המאשימה מחמירה ואינה משקפת את נסיבות הנאשם ומעשיו. ב"כ הנאשם סבור, כי בנסיבותיו העמומות של כתב האישום יש כדי להקל עם הנאשם, כך אפשר שהנשק הוחזק במקום שנים רבות ללא שימוש בו וכן לא ידוע מה כמות התחמושת שהוחזקה. עוד נטען, שהנשק נמצא במשקו של הנאשם, מוחבא וללא נגישות מיידית אליו. באשר למגמת ההחמרה בענישת מחזיקי נשק לא חוקי, נטען כי נסיבות המקרה שונות ומאפשרות חריגה ממגמה זו. עו"ד דוד עמד על השינוי החיובי באורח חייו של הנאשם בעשור האחרון, הנאשם התחזק והחל לקיים מצוות ועובד כחקלאי. בנסיבות אלו, ביקש להסתפק בענישה קלה של מאסר קצר.

6. בדיון ביום 5.7.22, העידו מטעם הנאשם עדי האופי, מר יאיר משעלי, רב המושב בו מתגורר וגרושתו של הנאשם. הרב משעלי סיפר כי בשנים האחרונות, הנאשם עבר תהליך של חזרה בתשובה, מתמיד בלימודי התורה, עוזר לזולת ועושה מאמץ לתקן את דרכיו. גב' אושרת בסון, גרושתו של הנאשם ואם שלושת ילדיו סיפרה, שהתגרשו לפני 5 שנים על רקע חזרתו בתשובה אך נותרו חברים טובים. עוד הוסיפה שהנאשם מסייע לה בגידול הילדים שקשורים אליו מאד וביקשה להתחשב בעונשו.

7. **הנאשם בדברו האחרון** הודה שטעה, הביע חרטה וטען שמדובר בנשק שנשכח במשך שנים מתחת למכולה. עוד סיפר שמשמש בבית המעצר כעציר "תומך" ולאחר שחזר בתשובה, מקיים אורח חיים דתי ולומד בכולל.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

9. עבירות הנשק הפכו זה מכבר למכת מדינה ומגלמות סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחוננו. חומרתן היתרה של עבירות אלה אינה מתמצה אך בעבירות גופן, אלא בפוטנציאל הנזק הנובע מהן. פגיעתן הקשה והשפעתן על תחושת הביטחון של כלל אזרחי המדינה, זכו להתייחסות נרחבת בפסקי דין רבים של בית משפט העליון. מגמת הפסיקה בשנים האחרונות מלמדת על החמרה בענישה לצורך מיגור עבירות אלו, תוך מתן משקל לשיקולי הרתעה. מגמה זו אחידה ועיקבית ביחס לכלל עברייני הנשק, אף כשהם נעדרי עבר פלילי, והאירוע הוא בגדר חריג בנוף חייהם הנורמטיבי (ע"פ 5813/21 מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל, פס' 14 (31.5.2022); בע"פ 6011/21 חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.2021); ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מחמד בסילה, פס' 10 (28.12.2021); ע"פ 2283/22 אל נבארי נ' מדינת ישראל (31.7.2022); ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022); ע"פ 116/13 ווקנין נ' מדינת ישראל, פס' 7 (31.7.2013)).

10. זו קיבלה ביטוי גם בחקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק שנכנס לתוקף ביום 8.12.21, בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק באשר הן, באופן שכלל, העונש שיושט בגין עבירות אלו, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה.

עמד על כך כב' השופט קרא בע"פ 6496/21 נגד מדינת ישראל [20.12.21]:

"יש לציין כי 'מגיפה' זו לא חמקה מעינו של המחוקק, אשר בחר להחמיר עם עונשיהם של אלה הבוחרים לקחת חלק בעבירות נשק. כך, למשל, במסגרת חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021 (להלן: תיקון מס' 140), שהתקבל בכנסת ביום 7.12.2021... הוחלט כי עונשו של מי שהורשע בעבירה לפי סעיף 144 לחוק העונשין לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לצדה, אלא אם קיימים טעמים מיוחדים שלא לעשות כן. בדברי ההסבר להצעת החוק שקדמה לתיקון מס' 140 הודגש, כי זאת נדרשת 'נוכח התפשטות ההתחמשות של קבוצות גדולות באוכלוסייה בנשק בלתי חוקי, ייחודיות התופעה והשלכותיה החמורות, ובפרט המחיר שהיא גובה בחיי אדם'" (שם, בפסקה 9).

11. בענייננו, הנאשם החזיק באקדח טעון במחסנית ובתחמושת, מוסלק מתחת למכולה בשטח המשק בו מתגורר, אין לדעת את משך התקופה בה הוחזק הנשק. כידוע, בעבירות הנשק מיוחסת חשיבות רבה לרקע והנסיבות האופפות ביצוען ואף סיווג חומרת העבירה נעשה בהתאם לחומרת נסיבות ביצועה, במדרג חומרה מהכבד אל הקל (ב"ש 652/85 אבו מוך נ' מדינת ישראל). שעה שפרק זמן ההחזקה נותר עמום, בית המשפט אינו נדרש לפרשנות והערכות באשר לנתונים שמעבר לכתב האישום, שאינם בידעו (ע"פ 677/14 דני דנקר נ' מדינת ישראל, פסקה מב, 17.7.2014). מציאת הנשק טעון בתחמושת תואמת, בין אם כדור בודד או מספר רב יותר, ומוכן להפעלה, מהווה נסיבה מחמירה ומקשה לקבל את טענתו של הנאשם במסגרת דבריו לעונש, ולא הובהר אם נטענה לפני כן, שהטמינו ושכח מקיומו. בהקשר זה הבהירה הפסיקה את הצורך בהחמרת הענישה אף כשנסיבות ביצוע העבירה עמומות, כך נקבע בע"פ 2101/21 תומר טוביה נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (29.7.21): **"יש להחמיר בענישה בגין עבירות בנשק ש"יעדו הסופי" אינו נהיר. לצערנו, בשנים האחרונות מורגשת עלייה**

בעבירות נשק, והחברה משלמת על כך מחיר כבד. במחיר זה נושאים, יותר ויותר, גם אזרחים נורמטיביים, שאינם מעורבים בעולם העברייני בכלל, ובעולם הנשק בפרט. ההיקף הגדול של עבירות הנשק הופך את המרחב הציבורי למקום מסוכן יותר ובטוח פחות".

12. עוד יש לתת את הדעת לסוג הנשק שהחזיק הנאשם, אקדח מסוג "ברטה", שמסוכנותו אינה כמסוכנות נשק התקפי, אך עדיין מדובר בנשק שבכוחו להמית אדם ואין להקל ראש בהחזקתו.

13. בחינת מידת פגיעת מעשי הנאשם בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף נמוך-בינוני. בהקשר זה נתתי דעתי לכך שמדובר באקדח טעון, לנסיבות ביצוע העבירה והרקע לביצועה שנוטר עמום ולכך שאין אינדקציה לשימוש בנשק או לתכנון עבירה פלילית באמצעותו.

14. על דרך הכלל, דינם של מחזיקי הנשק, לרבות אלו שעברם נקי והתקבל בעניינם תסקיר חיובי, למאסר ממש שאינו קצר:

א. ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה (מיום 14.4.2022) - הורשע נאשם, על פי הודאתו, בעבירת החזקת נשק בצוותא עם אחר - אקדח "גלוק", מחסנית, כדורים ורימון הלם אותם החזיק בביתו לתקופה קצרה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 10-36 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, בן 19 וללא הרשעות קודמות, 10 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר עונשו ל-18 חודשים;

ב. רע"פ 6265/20 אלקיעאן נ' מדינת ישראל (מיום 15.9.2020) - הנאשם הורשע (לאחר ניהול הוכחות) בכך שהחזיק אקדח ומחסנית ברכבו ונדון למאסר בן-15 חודשים. בית המשפט המחוזי התחשב בעברו הנקי, בנסיבותיו החיוביות ובהתרשמות שירות המבחן, קיבל את ערעורו בחלקו והעמיד עונשו על 12 חודשי מאסר. בקשת ר"ע שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה. כב' השופט קרא קבע בהחלטתו, כי "עבירה של החזקת נשק, בה הורשע המבקש, הינה עבירה חמורה המצדיקה ענישה במאסר מאחורי סורג ובריח ולא בדרך של עבודות שירות, כאמירה ערכית, וביתר שאת לאור הקלות הבלתי נסבלת של השגת נשק והחזקתו, על כל הכרוך בשימוש בו";

ג. ע"פ 2015/21 אזברנה נ' מדינת ישראל (מיום 9.12.2021) - נדחה ערעורו של נאשם בעל עבר שאינו מכביד שהורשע בהחזקת שני אקדחים ברכבו, שירות המבחן המליץ להסתפק בעניינו בענישה שיקומית של עבודות שירות. נקבע בעניינו מתחם שנע בין 12-36 חודשי מאסר ונגזרו עליו 16 חודשי מאסר. בית המשפט העליון התייחס בהחלטתו לשיקולי השיקום אך נתן משקל בכורה למדיניות הענישה המחמירה בעבירות נשק;

ד. ע"פ 6011/21 דסוקי נ' מדינת ישראל (מיום 25.11.2021) - דחיית ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של החזקת אקדח טעון על גופו ונדון למאסר בן 13 חודשים;

ה. ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה (מיום 28.12.2021) - הנאשם הורשע בכך שהחזיק רובה סער דמוי M-16 בביתו, נסיבותיו חיוביות, שירות המבחן המליץ להסתפק בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 6-24 חודשי מאסר וגזר עליו 7 חודשי מאסר. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, בית המשפט

העליון (כב' השופט סולברג) פסק, כי המתחם שנקבע והעונש שהוטל מקל עם הנאשם יתר על המידה, זאת גם בהתחשב בנסיבותיו, עונשו הוכפל והועמד על 14 חודשי מאסר;

ו. ע"פ 1826/19 אבו עסא נ' מדינת ישראל (מיום 11.7.2019) - נדחה ערעורו של נאשם, שהורשע בהחזקת נשק אוטומטי, בית המשפט קבע מתחם עונשי שנע בין 15-36 חודשי מאסר. על הנאשם, צעיר, ללא עבר בעל סיכויי שיקום, נגזרו 18 חודשי מאסר;

ז. רע"פ 5613/20 אלהוזייל נ' מדינת ישראל (מיום 25.8.2020) - הנאשם הורשע בהחזקת אקדח ותחמושת מתאימה. הנאשם בעל עבר פלילי, נסיבותיו האישיות קשות ושירות המבחן המליץ לגזור עליו עבודות שירות. בית משפט השלום קבע מתחם עונשי שנע בין 11-33 חודשי מאסר וגזר עליו שנת מאסר. ערעור ור"ע שהגיש - נדחו;

ח. ע"פ 3288/14 מדינת ישראל נ' קריספיל (24.8.2014) - הנאשם הורשע בעבירה החזקת אקדח טעון ומשתק קול. נקבע מתחם ענישה הנע בין 6-22 חודשי מאסר, והנאשם, בעל עבר פלילי, נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר עונשו ל-18 חודשים.

15. התמונה העונשית המשתקפת בפסיקה ברורה וכוללת עונשי מאסר ממש, בבחינת "אם מחזיקים - למאסר נשלחים" (כב' השופט עמית, ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה, פ' 6 (מיום 14.04.2022)).

16. ההגנה עותרת לענישה מתונה של חודשי מאסר ספורים, תוך שימת דגש על נסיבותיו האינדיבידואליות של הנאשם, והפנתה לאסופת פסיקה, רובה של בית משפט השלום. כך בין היתר: רע"פ 5613/20 אלהוזייל נ' מדינת ישראל (25.8.2020) - דחיית ערעורו של נאשם שהחזיק אקדח ותחמושת בביתו ונדון לשנת מאסר; ת"פ (שלום-נצ') 9384-04-20 מדינת ישראל נ' מוחמד טבאש (8.6.21), הנאשם החזיק מתחת למזרן מיטתו אקדח FN טעון במחסנית ובה תחמושת, ותחמושת נוספת. נקבע מתחם הנע בין 12-30 חודשי מאסר. הנאשם, צעיר בן 25 ללא עבר פלילי, נדון ל-10 חודשים ות"פ (חד') 5779-09-21 מדינת ישראל נ' חוסייני (17.11.21), הנאשם החזיק בארון הבגדים בחדר השינה אקדח FN טעון במחסנית ובה תחמושת. נקבע מתחם הנע בין 12-36 חודשי מאסר. הנאשם, בעל עבר פלילי נדון ל-14 חודשים וכיו"ב. התמונה העולה מפסיקת ההגנה אף היא אינה מתיישבת עם עתירתה להסתפק במאסר קצר בן מספר חודשים.

17. לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירה, מדיניות הענישה הנוהגת והוראת תיקון 140 לחוק, אני קובעת מתחם ענישה שנע בין 14-30 חודשי מאסר.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. הנאשם יליד 1973, לחובתו עבר פלילי הכולל 5 הרשעות קודמות, האחרונה שבהן משנת 2012, בעבירות שונות, בין היתר הצתה, עבירות אלימות ורכוש. עדי אופי מטעמו העידו על אופיו נעים ההליכות, עזרתו לזולת ותפקודו כאב מעורב ודומיננטי בגידול ילדיו. עוד התחשבתי בהודאתו תוך זמן קצר ויעול ההליך המשפטי, הבעת חרטה ותפקודו התקין במעצר. הגם שהרשעותיו של הנאשם אינן קלות אתן משקל לחלופי הזמן ואניח לטובתו, כי מעידתו בתיק זה חריגה לאורח חייו בשנים האחרונות.

19. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לקולא ולחומרא, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה. בענייננו חלה הוראת השעה במסגרת תיקון 140 לחוק העונשין. העונש המרבי הקבוע בצדה של העבירה בה הורשע הנאשם הוא 7 שנים, ורבע ממנו, עומד על 21 חודשי מאסר, חלקו יוטל כענישה צופה פני עתיד.

20. לאור האמור לעיל, ולאחר ששקלתי את כלל השיקולים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 15 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו 2.5.22.

ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג פשע תוך 3 שנים מיום שחרורו.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 3.10.22.

הנשק, התחמושת וסמים שנתפסו בתיק יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ט אלול תשפ"ב, 15/09/2022 במעמד הנוכחים.

מרב גרינברג, שופטת

הוקלדעלידינועהרחלעוז